

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Epistola Constantini Ad Athanasivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

ANNO CHRISTI 335. EPISTOLA CONSTANTINI
AD NICOMEDIENSES.

Constantinus Augustus catholicæ ecclesiæ Nicomediensum.

DOMINVM Deum & Saluatorem Christum, &c. Extat supra apud Gelasium in actis Concilii Nicæni lib. 3.

EPISTOLA CONSTANTINI
AD ATHANASIVM.

Victor Constantinus Maximus Augustus papæ Athanasio.

LITERIS tuæ prudentiæ perlectis, in eam veni sententiam, vt putarim te rescriptis nostris adhortandum, vt populum Dei ad modestiam & misericordiam adduceres. Meo enim in animo hæc inter præcipua habeo, vt & veritatem colam, & in mente semper iustitiam conseruem, iisque potissimum gaudeam, qui recta vita via incedunt. De illis autem omni execratione dignis Meletianis, immanibus, inquam, & nefariis hominibus, qui quasi insania correpti stupent, & solummodo inuidia & emulatione & tumultibus ad scelera motum habent, nefariam suam mentem declarantes, ista mihi dicenda puto. Vides enim homines illos, quos ipsi ferro interfectos aiebant, in medio versari, & vita frui. Quo ipso nullum unquam fuerit grauius præiudicium, quodque tam clare eorum causam oneret, quam eos, quos ipsi necatos affueabant, viuere, & luce frui, qui ipsi pro se causam dicere possunt. Deinde & id quoque additum fuit Meletianorum criminibus: te nefario impetu irrumpentem, raptientemque poculum, quod in sacratissimo loco repositum erat, confregisse: quo scelere nullum unquam profecto grauius esse posset, si quidem id ita factum & contestatum esset.

At quodnam hoc genus criminationis? quæve ista defultoria personarum transmutatio, & reorum diuersitas, vt nunc in hunc, nunc in alium crimen conferant? quæres ipsa luce lucidior est, ipsos tuæ prudentiæ insidias tendisse. Denique quis iam deinceps homines istos tam

Concil. Tom. 2.

Xxx

multa ad noxam fingentes sequi velit? maxime cum ipsi
seipso in barathrum ducant; cumque in conspectu sit,
eos fictarum & falsarum rerum accusatores esse. Vt ite-
rum dicam: quis eos sequi velit, & iter exitii præceps in-
ire, in quo illi soli mortalium spem salutis auxiliique con-
stituant? Si enim pura vellent conscientia ingredi, & bonæ
mentis meminisse, & sanum animum induere, facile in-
telligerent, nullam ipsis opem a Dei prouidentia expe-
ctandam esse, cum se talium rerum æmulatorum ad suam
perniciem præbeant. Hanc igitur, quam denuntio, non
asperitatem, sed severitatem iure appellauero.

Postremo etiam illud adiungimus, vt operam des, quo
ista quæ scripsimus subinde ad populum recitentur; vt res
ad omnium notitiam veniat; & præcipue vt illi qui ita
agunt, & ad istum modum conuersantur, resipiscere pos-
sint, quod ista quæ nunc a nobis emendationis causa di-
cuntur, re ipsa & factis demonstrabuntur vera esse. Iam
cum in hoc negotio tanta sit malitiæ importunitas, certum
habeant, me ita decreuisse, atque huius esse sententiæ: si
quid tale iterum mouerint, non pro more ecclesiarum, sed
pro legibus publicis memet meapte opera causæ cogni-
tionem suscepturnum: ac deinde cognoscent, se non solum
humani generis, sed etiam diuinæ disciplinæ latrones esse.
Deus te feruet, frater dilecte.

EPISTOLA ALEXANDRI
THESSALONICENSESIS EPISCOPI
AD ATHANASIVM.

Gratulatur de victoria contra Eusebianos.

*Domino dilecto filio & unanimi suo in sacris collegæ Athanasio
Alexander episcopus in Domino salutem.*

CONGRATVLOR optimo Serapioni ita se sacriss mori-
bus exornare satagenti, & patris memoriam laudabi-
liorem efficieni. Consummatus est enim ille (vt alicubi
dicit scripture sacra) & non mortuus est: reliquit enim
vitæ suæ monumentum. Quo igitur nos affectu esse erga
eum, qui ita virum memoria dignum in se conseruat, exi-
stimas? cum tu, domine, & sacram eius viri memoriam,
& recentioris humanitatem cognitam habeas, per quem
vnam solum a tua reuerentia epistolam accepi? Signifi-

Commissio-
natio Con-
stantini.